Pregaria.cat

Entrada

La foscor i els estels

Desert del Sàhara. Aquella capvespre de Gener estàvem reunits amb els nostres guies, i un d'ells ens explicava que podia fer més de 500 Kms. de nit, quasi fins a Líbia amb el seu camió i amb els llums apagats. Cap camí, cap guia, només els estels. Les constel·lacions del cel eren suficients per mostrar el camí enmig de la gran foscor del desert.

Avui, darrer dia de l'any i abans de començar el nou camí del 2007 he recordat aquella conversa de fa més de 15 anys. Estàvem reunits a casa del Xavier i la Judit, i tots anàvem explicant les ombres i les llums de l'any a punt de morir. Les ombres eren immenses, aclaparadores, fosques. Sobre tot parlàvem del terrorisme, de la guerra injusta, de la fam en el món, de l'explotació del sol, de l'opressió de tantes persones, de la violència de gènere, dels nens soldats... i un llarg i inacabable etc.

Les llums també eren moltes, però petites al costat de tanta foscor. Generalment situacions de persones o grups que es donen als altres. Aquella gent que té cura dels avis, dels malalts, que és amic dels insignificants, que treballa en organitzacions humanitàries, que cerca camins d'entesa, que no claudica en front del consumisme, que es dedica als fills, que contempla i valora la bellesa... Tanta gent anònima, tanta gent que s'estima, que intenta ser justa, que sent a Déu com a Pare, que consola, escolta, acull, que riu i plora amb aquells que riuen i ploren. Molta gent que fa el que pot, i a vegades fins i tot una mica més.

Com aquells conductors nocturns del desert del Sàhara, que sense carretera, ni llums, feien uns 500 Kms de nit, a les fosques , guiant-se per les petites llums del cel de Gener.....nosaltres tenim prou llums en el desert d'aquesta societat malalta i explotadora, i enmig de la gran foscor de la violència i la injustícia, per fer el nostre camí , ara que comença el 2007.

Si us plau, no perdem de vista els estels enmig de la nit obscura.